

Heinrich Dringenberg

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Hinricus Dringenberg/ Phil. Moral. Profess. ...Ad exequias, Quas Filiolo suo tenerrimo desideratissimoq[ue] Joanni-Friderico von Gehren/ Parentes luctu ac dolore pleni, hodie Hora 1. paratum eunt, Omnium ordinum Cives Academicos studiose[ue] invitat : [P. P. sub Sigillo Rectoratus, die III. Ianuarii. Anno M. DC. LXV.]

Rostochii: Kilius, [1665]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777449218>

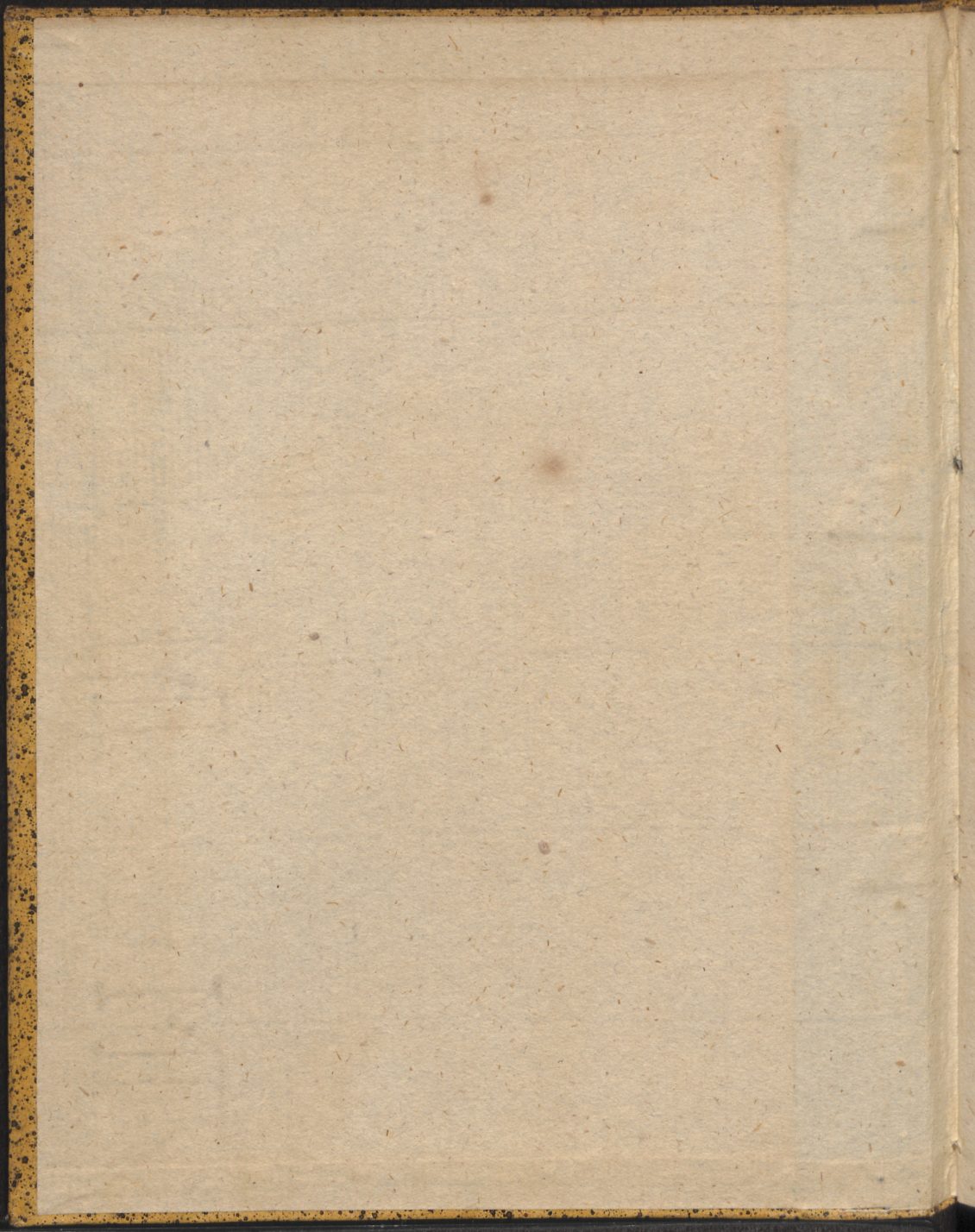
Druck Freier Zugang

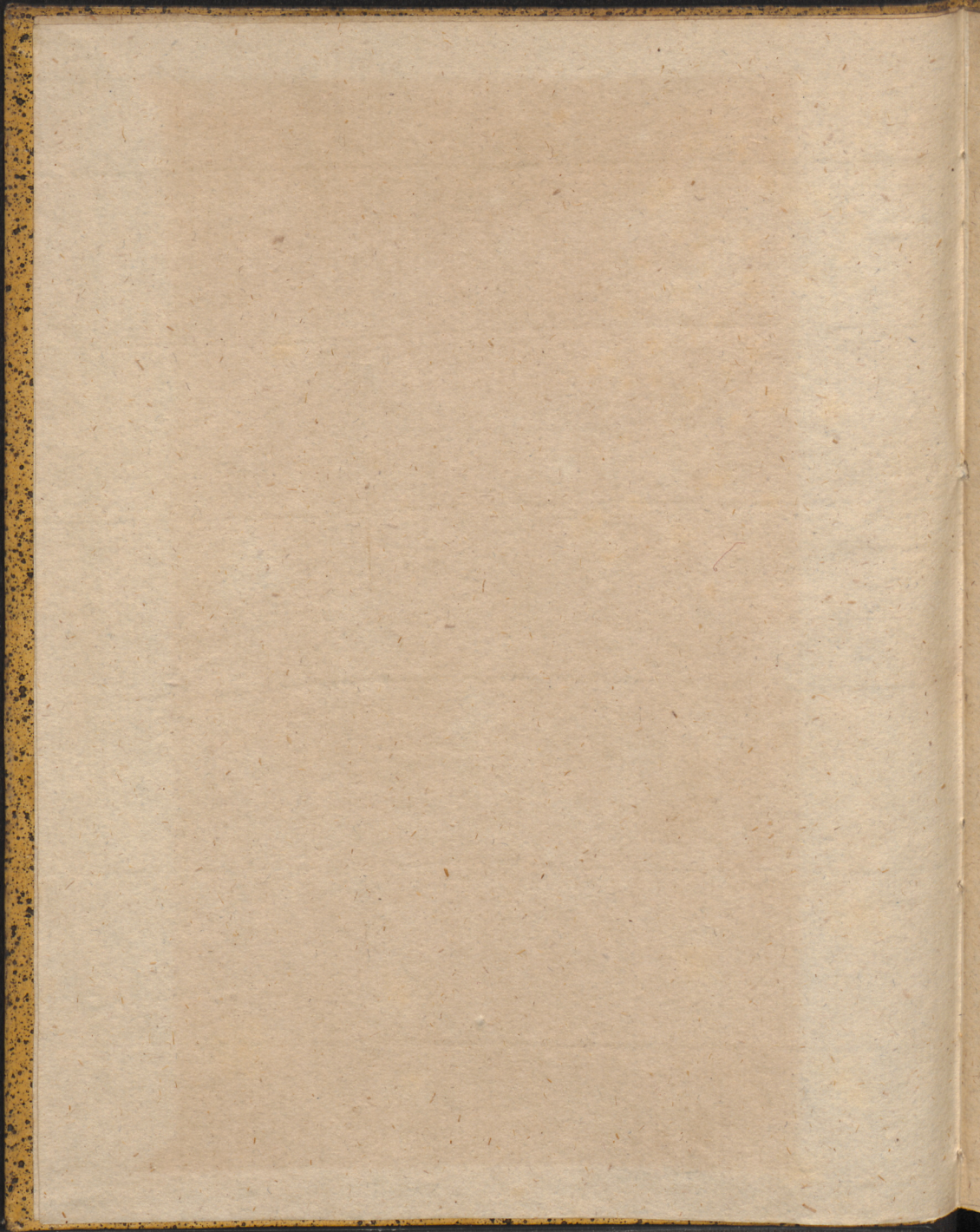
Dringenberg, H.,
in J. F. v. Gehen.

Rostock. 1665.

39.

Uihodiè MATRI TERRÆ
inferetur, tuus, VIR Amplissi-
me, filiulus, necdum vivendo
complêrat mensem. Adeoque
quò concisor ei ætas contigit,
eò minorem de sese scribendi
imponit nobis vel difficultatem,
vel materiem. Quid enim ope-
rosi afferatur in eum, quem necdum vitia conspurcâ-
rant, nec illustrârant virtutes. Sanè si nascendo fomi-
tem statim peccatorum alere, aut mox ostendere ori-
ginè, turpitude est aut de honestamentum (uti est o-
mninò) universum terrarum orbem isthoc pacto ex-
secreris; nemo enim non ita nascitur. Aut si per sa-
crum isti negocio destinatum fontem renasci, pote-
state inferorum exire, cæloq; mancipari, gloriosum
est ac laudabile (uti est reverà) non omni id quidem
homini commune fuerit, sed omni tamen Christiano:
Cuiq; enim fidelium hæc altera per divinam gratiam,
conceditur nativitas. Ut adeò Infantulus tuus nil præ-
cæteris peculiare habuerit, propter quod vel vitupe-
rari

rari posset, vel laudari mereretur. Hinc factitatum, uti commentationem funebrem, quæ tam sterilis argumenti foret, adeoq; angustis dicentem spaciis includeret, penè refugerim, certè animo in me susceperim minùs prompto lubentiq;. Cæterùm tu edulcavisti, AMICE, scriptionem mihi, utq; non prorsus inamæna videretur, eâ effecisti re, quæ &

--- per medios ire satellites,

Et perumpere amet saxa; potentior

Ictu fulmineo.

Quæ eadem longè faciliùs animos capiat mortalium, quàm hamus pisces; fortiùsq; eosdem attrahat, quàm magnes ferrum. Ergò cætero qui segnior futurus, jam hoc quasi incentivo aut calcari motus, currat calamus, Infantuloq; laudem, quam ex ipso non potest, aliundè, id est, ex *Majoribus* accersat, quorum tanta est fuitque semper dignitas atq; eminentia, uti cum præcipuis. Provinciæ Urbisq; familiis contendere de principatu, imò plerisq; præripere palmam possint. Et verò non minuta laus est, ex imio magnoq; ortu feri; pertinetq; ea utiq; gloria ad jam vitâ etiam functos. Patrem habuit JOANNES FRIDERICUS, quem sub ipsum statim initium compellabamus, VIRUM Clarissimum Consultissimũq; DN. REINHOLDUM von Gehren J.U.D. judiciiq; provincialis, uti & Ducalis Consistorii Advocatum eximium; Fautorem & Amicum nostrum singularem.

gularem. Matrem verò CATHARINAM *Meherz/*
Fæminam, in quâ forma ac virtus sedem quasi suam,
fixisse videantur. Avus paternus fuit Amplissimus &
Excellentissimus VIR, DN. REINHOLDUS von
Gehren/ Jctus, initio Serenissimi Principis UDALRI-
CI, Sverinensium Episcopi; deîn verò potentissimi
Daniarum &c. &c. REGIS, CHRISTIANI IV.
Confiliarius; hinc judicii Provincialis gravissimus Ad-
fessor; tandem Urbis ac Reip. nostræ benemerentissi-
mus Syndicus. Avia paterna extitit clarissimum Fæ-
minarum decus ac ornamentum, AGNETA CLIN-
GIA, DN. BARTHOLOMEI CLINGII, Jcti, Cel-
fissimorumq; quondam *Mecklenburgi* Principum Con-
filiarii intimi, quin ad L. annos Academiæ nostræ Pro-
fessoris celeberrimi, filia. Proavus paternus fuit DN.
ERHARDUS von *Gehren/* Senator olim Regiomon-
tanus primarius: Proavia paterna, MARGARITA
Krohnen/ ipsa quoq; Fæmina ornatissima, DN. JOA-
CHIMI *Krohnen/* Senatoris ac Camerarii apud nos
præstantissimi, relicta filia. Quod ad lineam Mater-
nam attinet, citatur inde Avus DN. GERHARDUS
MEJERUS, Jctus, Vir Amplissimus, idēq; Confilia-
rius Mecklenburgicus excellentissimus; Avia ANNA
JUDELIA, sexus sui splendor; DN. ELIÆ JUDELII,
Confiliarii itidem Mecklenb. gravissimi, filia. Proavus
ex eadem porrò lineâ, ratione Avi, recensetur JOHAN

Miser/inter Negotiatores Lubecensium quondam
princeps. Proavia MARIA KIRCHMANNIA, pari-
ter præcipui apud Lubec. Negotiatoris filia. Respectu
verò Avix̄ proavus fuit ELIAS JUDELIUS, Jctus,
Celsissimorum quondam Principum Meckl. Confilia-
rius claris. Proavia ANGELA Zancken/DN. MARCI
Zancken/ Secretarii olim Wisuariensis, bellè promeri-
ti, filia. Iste est sanguis, cui originem JOANNES de-
bet FRIDERICUS, supra modum clarus ac præstans,
Inde ei encomia; aliundè nec dum alia ulla. Sed quid,
quod tanta tibi succubuerit spes tamen, aut in herbâ
quasi extincta sit? Quo animo tam festinam habebis,
PARENS, Filioli, sine dubio Patris Majorumq; si su-
pervixisset, vestigia secuturi, necem? Credam equidè,
satis tristi dolenteq; Sed audi, præter sacrum divinûq;
codicem, quem sat studiosâ versavisti, scio, manu pa-
riter menteque; audi, inquam, præter ista divina, ex
Gentilibus sapientissimum SENECA, O Ignaros,
dicentem, *quibus non mors, ut optimum inventum Natu-
ra laudatur: quæ sive felicitatem includit, sive calamitatem
repellit; sive satietatem aut lassitudinem Senis terminat; sive
juvenile ævum, dum meliora sperantur, in flore deducit; sive
pueritiam infantiamve ante duriores gradus revocat; omni-
bus finis, multis remedium, quibusdam votum, de nullis
melius merita, quàm de his, ad quos venit antè, quàm invo-
caretur.* Hinc adeò intelligitur, parùm interesse inter
illum,

illum, qui unum, & qui centum annos vixerit; nisi quod hic, quò ætate gravior, eò peccatorum quoque falce gravatus magis onustusque, Patribus suis adnumeretur. Luculentæ sapientiæ instar plerisque est Gentilibus, quod *Silenus* à *Midâ* captum, pro suâ emissione, referendæ gratiæ ergò, respondisse ferunt: *Non nasci, homini longè optimum esse; proximum autem, quamprimum mori.* Prius quidem illud omninò dignum erat, quod madido ore *Silenus* proferret, a finibusque auribus *Midâs* exciperet. Quomodo enim queat optimâ conditione esse, vel optimum quid habere, qui neq; sit, neq; fuerit? Quomodo melius sit nihil esse, quàm creaturam ratione instructam esse? *DEI* imaginem esse? Cæterum posterius minimè improbanus, tanquam rectè præclarèq; *Sileno* monitum; concinitque omninò pervulgarum illud *Menandri*: *ὁν θεοὶ φιλεῖσιν, ἀποθνήσκει νέε.* Certè non aliter cum vitâ nostrâ comparatum est, ac cum fluminum undis, quæ in oceanum devolvuntur: aliæ namq; neq; longâ, neque difficili viâ exitum inveniunt; aliæ verò, quæ propè fontes ipsos excipiuntur, & diu in itinere hærent, & è catarractis præcipitantur, & ambagibus atq; anfractibus exercentur: Non aliter in vitâ humanâ omnes *metam properamus ad unam.* Qui ab eâ longius absunt, iter sicut diurnum, ita quoque molestum, magis conficiunt, plures difficultates experiuntur, & majores

majores exantlant labores. Rectè profectò & præ-
clarè iterum maximus SENECA: *Non est, ait, quòd
quenquam propter canos aut rugas putes diu vixisse. Non
ille diu vixit, sed diu fuit. Quid enim? illum putas mul-
tum navigasse, quem seva tempestas à portu exceptum, huc
& illuc tulit, ac viribus ventorum ex diverso furentium per
eadem spacia in orbem egit? Non ille multum navigavit, sed
multum jactatus est. Quemadmodum igitur pelago
fortè isto tempestuoso fluctuans, & in portum quan-
to cyùs secundis ventis delatus; aut veluri duro carcere
clausus, ac inopino λύτρω redemptus, vel cancellis ruptis
fractisq; liberatus, maximam felicitatis partem inde-
ptus fuisse creditur; Sic quò citiùs quis in tuto vehi,
aut corporei carceris vinculis exsolvi incipit, eò bea-
tiori res ejus ac fortunatiori loco, jure meritoq; esse
reputaveris. Atq; hac quidem ratione præcipitatum,
AMICE, Filioli mortem feres, ex istoq; fonte me-
dicinam luctui petes, atq; solatium. Quod de adem-
tâ cætero qui magna tibi spe movebatur, id nec ipsum
profectò tale est, uti ea propter indolere nimio perè,
aut angì animo debeas. Enimverò habes, per DEI
gratiam, quibus jacturam hanc quidem sarcias, super-
stirantes Filios alios. Et prætereà, quùm ipse DEUS
noluerit, uti in JOANNE FRIDERICO magnarum spè
rerum figeres, morem, si pius es, qui es omninò, gere-
rere debebis, divinamq; voluntatem pro tuâ utique
habere ipsius.*

Cæte-

Cæterum, quum hac ipsâ die supremum exequiarum honorem exanimi ostensæ tantû prolis corpusculo præstare Parentes decreverint, nostrarum, utique jam partium, CIVES ACADEMICI, fuerit, frequentes in funere, quod primum hujus est anni solenne, comparere. Enimverò præcipuum humanitatis officium est, non negligere mortuos. Neç ea ipsa benivolentia, aut pietatis iste adfectus ullum alium, magis ordinem, quam vestrum decet. Itaque non detrectabitis, quæ vobis imponuntur, partes, sed munia potius vestra copiosè explebitis; lenituri vel eâ etiam ratione Parentum dolorem, & insuper, quam obsequiosi ac reverentes erga Magistratum sitis, reapse ostensuri.

P. P. sub Sigillo Rectoratus, die III. Januarii. Anno M. DC. LXV.

*Convenietur in Æde Marianâ,
Horâ I.*

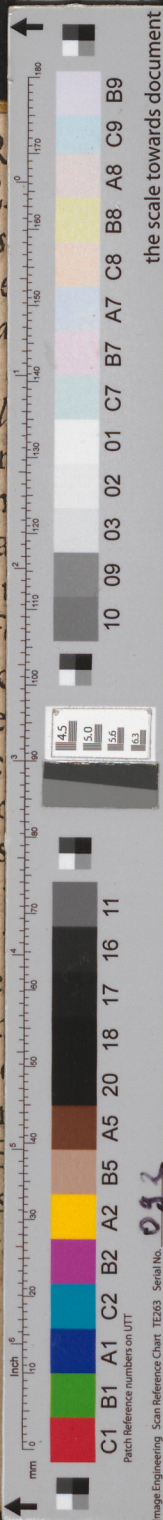

majores exantlant labores. R
clarè iterum maximus SENECA
quonquam propter canos aut rugas
ille diu vixit, sed diu fuit. Quid
tum navigasse, quem *seva tempesta*
Et illuc tulit, ac viribus ventorum
eadem spacia in orbem egit? Non il
multum jactatus est. Quem ad
fortè isto tempestuoso fluctuan
tocyus secundis ventis delatus; a
clausus, ac inopino *λύτρω* redemi
fractisq; liberatus, maximam f
ptus fuisse creditur; Sic quò
aut corporei carceris vinculis e
tiori res ejus ac fortunatiori loc
reputaveris. Atq; hac quidem
AMICE, Filioli mortem feres
dicinam luctui petes, atq; solati
tâ cætero qui magna tibi spe mo
profectò tale est, uti ea propre
aut angere animo debeas. Enim
gratiam, quibus jacturam hanc
stirantes Filios alios. Et præter
noluerit, uti in JOANNE FRIDE
rerum figeres, morem, si pius es
rere debebis, divinamq; volunt
habere ipsius.

estò & præ
est, ait, quòd
ixisse. Non
putas mul
ceptum, huc
urentium per
navigavit, sed
itur pelago
ortum quan
uro carcere
cellis ruptis
artem inde
n tuto vehi,
pit, eò bea
ritoq; esse
ecipitatum,
; fonte me
od de adem.
d nec ipsum
nimioperè,
es, per DEI
cias, super
ipse DEUS
gnarum spè
ninò, gere
uà utique
Cate-

the scale towards document